

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De quarto

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

In V. T. Israëlitarum urbes suas habebant, quarum asylo uterentur, si quis præter intentionem homicidium perpetrasset: Sic Christi latus apertum asyllum nostrum est, cujus perfugio si utimur, protegimur, à contradictione linguarum, Psal. 31. v. 22. Hinc Bernhardus: Turbabor, sed non perturbabor, quia vulnere Christi recordabor.

Torquebor à probris meis,
Cor confcium dolebo:
Ast sint arenæ quot maris,
Pessum tamen nec ibo.
Mortis recordabor tuæ
Et vulnerum cum sanguine,
Securus his latebo.

3. *Fons scaturiens*, in ablutionem peccati, & imunditiei, Zach. 13. v. 1. manat enim ex illo aqua & sanguis. Aqua significat baptismum, qua in infantia adspargimur, & ab omnibus peccatis abluimur, unde lavacrum aquæ in verbo dicitur, Eph. 5. v. 26. Sanguis vero significat sacramentum cœnam, in qua nobis sanguinem suum propinat, ut animo potiamur, Diabolum vincendi: sicut olim Elephantis ostenderunt sanguinem uvæ & mori ad acuendos eos in prælium, 1. Macc. 6. vers. 34. Hinc Damianus: Terretur Adversarius vester Diabolus, cum videt Christianorum labia sanguine CHRISTI rubentia.

Sicuti legimus de Angelo percussore, quod præterierit domos Israelitarum, quia postes sanguine agni Paschalis aspersi fuerunt, Exod. 12. v. 13.

De Quarto.

Restat Quartum, nempe, *Honestæ sepelitio*, circa quam notanda

1. *Ipsa descriptio*. Ubi occurrit

1. *Tempus*. Facta enim hæc sepelitio Christi, vesperi parasceve, quod est ante Sabbathum: erat hæc vespera diei Veneris, qua Judæi se præparabant ad Sabbathum, quod tum incipiebat. Sicut igitur die mortis suæ Christus quieti datus est: sic & illi, qui Christi sunt, per mortem ad dulcissimam quietem perveniunt, & requiescunt in sepulchris suis, unde die novissimo in universalis mortuorum resurrectione prodibunt, corporibus clarificatis instructi. Beati enim mortui, qui in Domino moriuntur à modo, Apoc. 14. v. 13. Hof. 6. vers. 2.

2. *Sepelientium numerus*, horum duo fuerunt:

1. *Josephus*, in quo occurrit

1. *Patriæ claritas*: Erat enim ab Arimathea, alias Ramath appellata, quæ civitas Judæorum erat, sita in monte Ephraim, quatuor milliariibus ab Hierusalem, in qua olim Samuel natus erat & habitaverat, 1. Sam. 1. vers. 20. A cujus posteris sine dubio Josephus de Messia, ejusque officio, nec non de morte & Passione ejus instructus fuit.

Unde apparet, magnum beneficium esse, si quis eo loco nascatur & educetur, ubi verbum DEI palam pure & sincere prædicatur, ex cujus auditu fides est, Rom. 10. vers. 7.

2. *Divitiarum quantitas*. Non enim divitiarum fidei & bonæ conscientie repugnant,

modo observetur, quod David ait: Divitiæ si crescant, nolite cor apponere, Psal. 62. v. 11.

3. *Status dignitas.* Erat insuper Senator. Quod contra illos notandum, qui hunc Statum Christianis indignum censent: cum tamen Deus eum ad sepulchrum Filii sui adhibuerit, Hinc Petrus: In veritate comperi, Act. 10. v. 34.

4. *Pietas.* Erat enim expectans Regnum Dei, quod per Messiam adornaturus erat, eratque discipulus Jesu, oculus autem propter merum Judæorum. Præditus ita ante fuit fide infirmiori, quia publice Christum non confessus est: Attamen eum Deus ob infirmam fidem non abiecit. Quod fide infirmis in solatium cedit, calamum enim qua flatum non confringet Deus, Esa. 42. v. 3. Interea pietati operam demus, habet enim promissionem hujus & futuræ vitæ, 1. Tim. 4. v. 8.

5. *Sinceritas.* Non consenserat consilio & actibus eorum. Quamvis enim è manibus sanguinariis Concilii Hierosolymitani Christum liberare non potuerit, attamen consilium adeo non approbavit, ut potius illis palam contradixerit. Omnibus senatoribus in exemplum, ne multitudini in causis iniquis subseribant, sed potius justitiam perlequantur, Exod. 23. v. 2. Psal. 1. v. 1. Esa. 5. v. 20.

6. *Animositas.* Audacter enim introivit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Ubi notemus

1. *Actum.* Accessit enim Pilatum, & petiit corpus Jesu. Hoc malculum fuit facinus

quod hinc tentavit. At hæc natura fidei, quæ non timeret, si terra loco suo moveretur, Ps. 46. v. 3. Sic & nostra lux luceat coram hominibus, Matth. 5. v. 16.

2. *Effectum,* excitavit enim

1. *Admirationem,* respectu Pilati, qui mirabatur, si jam obiisset. Ante tres enim horas Christus eductus & in cruce suspensus fuerat, in qua Pilatus putabat, diutius eum vivere potuisse, quia crucifixionem lenta mors consequebatur. Verum hæc infidelis & gentilis admiratio, ex ignorantia mysteriorum divinatorum profecta, fuit. Christus enim non coacte sed voluntarie mortem sustinuit, adeoque animam suam, quando voluit, posuit, Joh. 10. vers. 18.

2. *Percontationem.* Pilatus enim accersito Centurione, interrogavit eum, si jam mortuus esset. Quo ipso prudentiam suam indicat. Ne enim Jesus sub prætextu sepulturæ, tanquam facinorosus morti adjudicatus, ut Judæi eum reputabant, a morte liberaretur, ante mortem Christi, priusquam Josepho corpus polliceretur, à Centurione, qui custos corporis Christi constitutus erat, percontatus est. Omnibus Magistratibus in exemplum, ne temere quicquam faciant, aut judicent, sed in omnibus rebus certitudinem explorent: habet & locum illud Christi: Estote prudentes, Matth. 10. vers. 16.

3. *Gratificationem.* Nam cum cognovisset Pilatus à Centurione, donavit corpus Jesu Joseph. Christi corpus optimum donarium in toto mundo est, tota enim plenitudo Divinitatis habitat in eo corporaliter

raliter, Col. 2. v. 9. Idem hodie tenus omnibus fidelibus donatur, quando Passionem, mortem & meritum ejus vera fide sibi applicant, ut hinc vitam & abundantiam habeant, Joh. 10. v. 11.

II. *Nicodemus.* Qui describitur, quod antehac noctu ad Christum venerit, Joh. 3. v. 1. seqq.

Hæc infirma ejus fides mirum in modum aucta fuit. Ante JESUM accessit noctu; jam interdiu, adeoque opere ipso fidem suam ostendit, affert enim mixturam Myrrhæ & Aloës, quasi libras centum,

Ex quo constat, DEUM sibi semper in medio quoque inimicorum conservare Ecclesiam, Pontifices, Pharisei & Scribæ Hierosolymitani omnes Christo infensi erant, consularunt omnes adversus Dominum, & adversus Christum ejus, Psal. 2. vers. 2. Sed inter illos Christus Ecclesiam suam habuit, quamvis exigua esset, ut numerari posset, sicut illa pusillus grex dicitur, Luc. 12. v. 32. in quo minus offendamur, quia complacuit Patri cœlesti, dare nobis Regnum. l. c.

Veluti autem hi duo discipuli amatores Christi probarunt se:

1. Corpus Christi involvendo.
2. Ungendo.
2. Sepeliendo:

Ita & nostra fides per caritatem efficax sit, Gal. 5. vers. 6. Ut Christum Sindone fidei salvificæ involvamus, in membris suis ungamus exhibitione operum caritatis, sic in cordibus nostris spiritualiter

habitabit, & mansionem faciet, Joh. 14. vers. 23.

3. *Sepultura locus,* qui fuit hortus, quo significatur, quod quemadmodum Christus Passionem suam in horto Oliveti inceperit, ita in horto illam finire voluerit, quo Passione sua recuperaret, quod primus Adam in Paradiso perdidit: nec non, ut sicut ille velut arbor vitæ propediem progeminaturus sit: ita & nos virtute sua quasi herba germinaremus, Esa. 66. v. 14.

¶ Sed & in specie recensetur, quod Christus in horto in monumento novo, in quo nondum quisquam positus fuerit, repositus sit, quod non sine ratione factum.

In monumento peregrino reponi voluit, ut indicet, se pro aliorum peccatis mortuum & sepultum esse: ipse enim peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, Esa. 53. v. 9.

In sepulchro novo, in quo nondum quisquam jacuerat, repositus est, ne hostes Christi calumniarentur, quasi ille ossibus Sanctorum tactus revixerit, sicut olim cadaver in sepulchrum Elisei projectum, cum tetigisset ossa ejus, revixerat, 2. Reg. 13. v. 21.

4. *Sepultura terminus:* nempe Ioseph & Nicodemus abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem. Quod sine dubio factum, ne maleferiati, petulantiam & sævitiam in Christo ulterius exercerent, aut per pecora corpus ejus lædi posset.

Præclarum dilectionis exemplum hi discipuli exhibent, dum Christum in mortem usque amore suo prosequuntur, quod quidem discipuli, imprimis Petrus promiserant, sed fidem fefellerant: sed & nos exemplum hoc imitantes, mortuo quoque non prohibeamus gratiam, Sir. 7. vers. 37.

5. *Usus, sepulturæ Christi:*

1. *In consolationem.* Peccata nostra cum Christo sepulta sunt, h. e. omnis nostra miseria à peccatis orta, in sepulchro Christi tumultata est, unde nihil condemnationis est in iis, qui in Christo Iesu sunt, Rom. 8. v. 1.

2. *In Debortationem.* Si peccata nostra, & miseriæ inde ortæ in Christi tumulto humata sunt, illa minus resuscitentur à nobis: quod fit per peccata voluntaria & regnantia. Vetus igitur homo quotidie cum Christo sepeliatur, quo destruat corpus peccati, ne ultra serviamus peccato, Rom. 6. v. 6.

2. *Consecutio: nimirum*

1. *Custodia emendicatio.* Altera enim die, quæ est post Parasceven, convenerunt Principes Sacerdotum, & Pharisæi ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit, adhuc vivens: Post tres dies resurgam, Jube ergo custodiri sepulchrum, usque in diem tertium, ne forte veniant discipuli ejus, & furentur eum, & dicant plebi: surrexit à mortuis, & erit novissimus error pejor priore.

Hæc vis erat maleferiatæ conscientia, &

quæ & in morte Christi nondum quiescebat, sed magis magisque inquietabatur. Imprimis hinc notandum, quod Christum ad mortem postulantem, hanc accusationem attulerint, dixisse scilicet eum: se destrueturum templum Dei, manibus factum, & post triduum reedificaturum illud; manibus non factum: quod tum de templo Hierosolymitano dictum prætendebant: jam vero satis indicant, se alio sensu verba Christi intellexisse, ac illa tum temporis exposuerant, Transgressores igitur octavi præcepti fuerunt, dum Christi sermonem contra conscientiam depravarunt.

2. *Lapidis obsignatio.* Quo ipso Danielis vaticinium impletum, quod post septuaginta hebdomadas peccatum obsignari, & justitia sempiterna adduci debeat, Dan. 9. v. 24.

Certo proinde scimus, quod omnia peccata nostra in profundum maris projecta, Mich. 7. v. 19. Infernus oclusus & obsignatus sit. Merito igitur Christo pro dolorosa, nobis vero salutari Passione gratias agimus, dicentes:

Christe, nobis subveni,
Passione amara:
Obsequentes ut tibi,
Horreamus probra:
Passionem sic tuam
Ut pie spectemus,
Gratiasque debitas
Perpetim cantemus,
Amen.

IN